

grapher, hvori saadanne Bestemmelser findes, medens der atter i hine Paragrapher henvises til Vedtægten. Da det saaledes bliver Vedtægten, der skal give Regler for Naaden, paa hvilken Styrelsen bør ordnes baade af de reent communale Anliggender, og af Anliggender, i hvis rette Forvaltning Staten eller større Kredse udenfor Kommunen have stor Interesse, men som ere betroede Byraadets Forfarg, og det med Hensyn til flere af disse Anliggender, saasom Fattigvæsenets Forvaltning og Fremgangsmaaden ved Formue- og Veilighedsstatsligningen, er af stor Betydning, at Reglerne blive fuldstændige, og at rigtige Principer følges, kunde det muligens være hensigtsmæssigt, at der i Indenrigsministeriet udarbejdedes et Forslag til Vedtægt for forskjellige Grupper af Byer, og at dette tilstillede Kjøbstæderne, saa at Byraadets Opmærksomhed paa den ene Side blev henledet paa at tage alle de Forhold i Betragtning, hvis Ordning bør skee gennem Vedtægten, og saaledes, at denne Ordning ikke blev altfor forskjellig for Kjøbstæder af nogenlunde ligelig Størrelse, medens paa den anden Side de særlige Forhold, som i den enkelte Kjøbstad maatte være tilstede, gennem Forhandlingen om Vedtægten i Byraadet, kunde finde deres Fyldestgjørelse.

Udvalget har imidlertid ikke fundet Anledning til i denne Henseende at stille Endringsforslag til Lovudkastets § 30, da Vedtægten ikke bliver gyldig uden Indenrigsministerens Stadfæstelse, og det saaledes gjøres muligt for Ministeren, om end ad en længere Vej, at virke til, at Vedtægten faaer den Form og det Indhold, som indenfor de ved Loven affrukne Grændser maatte anses passende. Udvalget skal derfor indskrænke sig til alene at henlede Opmærksomheden paa, om det tilstgte Resultat ikke lettere og sikrere vilde naaes, naar Ministeren lod Udcast til Vedtægten udarbejde.

De Endringsforslag, der isvrigt ere stillede til § 30, gaae derfor alene ud paa at udlage af Vedtægten, hvad der findes rettere at burde henhøre til Byraadets Forretningsorden, der

af det selv bør kunne vedtages uden høiere Stadfæstelse, og til udtrykkeligt at betegne, at den Ordning af Styrelsen, som det er overladt til Byraadet nærmere i Vedtægten at fastsætte, saavel som de Regler, der i denne kunne foreskrives om de forskjellige communale Forhold, bør være stemmende med det i Loven givne Grundlag.

I Anledning af den af Indenrigsministeren stillede nye Paragraph skal Udvalget meddele, at de 6 Kjøbstadcommuner paa Bornholm nu i Forening vælge 3 Medlemmer af det Bornholmste Amtsraad, og at disse vælges af Valgmænd, af hvilke hver Kjøbstad sender een for hvert 500 af dens Indvaanertal. — Valgmændene ere først Formanden for, dernæst de ældste Medlemmer af Borgerrepræsentationen efter Rescriptet af 31te December 1850 og de senere sig dertil sluttende Bestemmelser. Da de 5 mindste Kjøbstadcommuner, Askirkeby med 613, Allinge-Sandvig med 878, Hasle med 886, Svanike med 1,065 og Nexø med 1,485 Indvaanere, efter denne Valgmaade kun sende 7 Valgmænd til Amtsraadsvalget, medens Rønne med 5,435 Indvaanere sender 10 Valgmænd, saa ville alle 3 Valg kunne afgjøres af Rønne Valgmænd alene. — Udvalget erkjender derfor, at en Forandring heri bør foregaae, og at det vil være rigtigt, at Valgmændene vælges af hvert Byraad, men da det af Indenrigsministeren gjorte Forslag vilde føre til, at de 5 mindre Byer, naar de samstemmede, vilde kunne afgjøre Valgene, uden at Rønne derpaa kunde faae nogen som helst Indflydelse, har Udvalget tilladt sig at stille nogle Underendringsforslag, hvorved dette Forhold formeentligen vilde ordnes paa en for alle 6 Kjøbstæder noget ligeligere Maade.

I Genhold til det ovenfor Anførte stiller Udvalget eller Mindretallet af dette følgende